

TEZAUUR LITURGIC
30 NOIEMBRIE

SLUJBA
SF. IERARH
ALEXANDRU,
EPISCOPUL
MITIMNEI
LESBOSULUI

ATENA, 2020

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν
στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,
δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος.

Πάτερ, Πατέρων Ἀλέξανδρε, ἱερωσύνης κανὼν,
σωφροσύνης ὑπόδειγμα, μοναζόντων στήριγμα,
Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, ἀγάπης θείας τὸ ἐνδιαίτημα,
πηγὴ θαυμάτων γλῶσσα ἠδύλαλος, στόμα θεόφημον,
σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νοητός, γέγονας
παράδεισος, θεομακάριστε.

Πάτερ, ἱερὲ Ἀλέξανδρε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῶ,
σεαυτὸν ἀνατέθεικας, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα
ποιήσαντι· διὸ ἐνθέως ἀγλαϊζόμενος, νύκτα διέβης
βίου καὶ ἡστραψας, θείοις διδάγμασι, καὶ θαυμάτων
χάριτι ἀποσοβῶν, χρόνια νοσήματα, καὶ πλάνης
πνεύματα.

Πάτερ, θεόφρον Ἀλέξανδρε, φωτοφανεῖα τὸν νοῦν,
καθαρῶς ἀυγαζόμενος, τῶν παθῶν ἐλώφησας,
πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ ἀπαθεία
ὑπεριπτάμενος, καθαρωτάτοις, πτέρυξιν ἔφθασας,

ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον ὑπὲρ ἡμῶν,
ἐκτενῶς δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ νῆσος Λέσβος ἀγειρομένη
πανδήμως, Ἀλέξανδρον τὸν τοῦ Θεοῦ θεράποντα, καὶ
τοῦ Εὐαγγελίου θεσπέσιον κήρυκα ὡς θησαυρὸν
πολύτιμον ἐν κόλποις κατέχουσα· διὸ ἀνύμνησον
αὐτοῦ τοὺς ἀκαμάτους ἀγῶνας, οἷς κατηξίωται
ἐπιτελεῖν θαυμάσια, καὶ τοῖς ἀσθενέσιν ἰαμάτων τὴν
χάριν ἀφθόνως παρέχεσθαι. Δεῦτε οὖν πάντες οἱ τὴν
μνήμην αὐτοῦ εὐλαβῶς τελοῦντες, ἐγκωμίοις αὐτὸν
στέψωμεν, καὶ τῷ Σωτῆρι ἀνακράζωμεν· Κύριε, δόξα
Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων
σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν
ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν
Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς
τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας
καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον
ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν
ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ·
καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς
παντοδύναμος.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ

ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῦς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ

γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονήν, Ὁρθοδοξίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς εὐσεβείας περιτείχισμα, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, ἡ μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, ἡ λυχνία τε, ἡ χρυσοῦν καὶ πολύφωτος, ὄρμος ὁ γαληνότατος, λιμὴν ὁ σωτήριος, τίμιον σκεῦος Κυρίου θαυματουργὸς ὁ πανθαύμαστος, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, καὶ κατὰ πάντα τοῖς Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ βρῦσις τῶν ἰαμάτων, ἡ γλυκυτάτη πηγὴ, θείων χαρισμάτων τὸ ἐξάντλημα, φωστὴρ ὁ ἀκοίμητος, ὁ ποιμὴν ὁ πραότατος, ὁ

εὐσεβεία, συγκρατήσας τὸ ποίμνιον, ὀδηγήσας τε, καὶ ποιμένας ἐν χάριτι, λύκους ὡς τροπώσάμενος, δεινῶς αἰρετίζοντας, ὁ ἐν σκηνώμασι θείοις, ἐν οὐρανοῖς ἀυλιζόμενος, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Χαίροις, τῶν μοναζόντων κρηπίς, τῶν ἀρετῶν τὸ ἀρράγες φυλακτήριον, ὁ γνώμων τῆς εὐσεβείας, ἱερωσύνης κανὼν, ποταμὸς ναμάτων θείῳ ἔμπλεως, ἐξ οὗ καταρδεύεται, τῶν Λεσβίων ὀμήγυρις, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικῆς σωτηρίας τε, καὶ πρὸς ἴασιν, ἀλγηδόνων τοῦ σώματος, ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον Κυρίου ἐκμελετήσαν Ἀλέξανδρε, Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθάπερ ὑψίκομον δένδρον ἐμπεφύτευσαι μακάριε, μυριπνόοις ἄνθεσι τῶν ἀρετῶν πνευματικὴν εὐωδίαν τοῖς πᾶσιν ἐξέχεας· πρᾶος δὲ γενόμενος καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ τὸν σὸν οὐράνιον ἐμιμήσω διδάσκαλον· διὸ καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἀλλ' ὃ πανεύφημε τοῦ Θεοῦ θεράπον, εἰ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, παρρησία νῦν τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἁγίοις δοξάζεις τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, Αὐτὸν ἰκέτευσέ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων!
τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν
ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν
περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος
Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν
παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ
δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριάδα ἐκήρυξας τὴν παναγίαν σοφέ, φυλάξας
ἀγνότητα καὶ παρθενίαν καλῶς, Πατέρων ἐκλόγιον·
ὄθεν καὶ τοῦ Κυρίου φίλος γνήσιος ὤφθης ὃ καὶ
θερμῶς πρεσβεύεις, ποιμενάρχα Μηθύμνης,
Ἀλέξανδρε θεοφόρε, Λεσβίων τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Πολύφωτος ἀστήρ, μοναζόντων ἐδείχθης, καὶ
γνώμων ἀκριβής, ἐγκρατείας παμμάκαρ, τὴν πίστιν
ἐτράνωσας, τοῖς σοφοῖς σου διδάγμασιν· ὅθεν Ὅσιε,
ὑπὲρ τῶν σοὶ προστρεχόντων, λύσιν αἴτησαι,
ἀμπλακημάτων θεόφρον, Θεῷ παριστάμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἵδῆγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ,
πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον,
παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη
Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ
ἐνδιαίτημα.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Πικρὰν καταβαλὼν, τῶν παθῶν τυραννίδα, καὶ
τάφον ἱερόν, τοῦ σοῦ σκήνους ἐνθέως, ἰατρεῖον
ἀνέδειξας, καὶ πηγὴν ἀγιάσματος· ὅθεν ἅπαντες, ἐν
κατανύξει καρδίας, εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερέων
ἀκρότης, παμμάκαρ Ἀλέξανδρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον
ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ
καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ
ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν
πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον, ιεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσι νῦν οὐκ ἐφθόνησας· διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέφκται, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Ἀλέξανδρε.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς ὀσίως, καὶ φωτὶ λαμπόμενος φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νοῦν τοῦ ὑμνήσαι σου τὸν ἰσαγγελον βίον Ἀλέξανδρε.

Ὠράθης εὐκλεοῦς μακαρίας τε ρίζης, ἐκβλαστάνων ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀληθῶς εὐκαρπίας κληρούμενος, πιστεῶς τε καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμάτων θεόληπτε.

Θυσίαν σεαυτὸν καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς προσήγαγες Χριστῷ, τὴν ψυχὴν ἀποκτείνοντα Ὅσιε, νεκρώσας τὰ πάθη διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίου.

Ἠνώρθωσας ἡμᾶς ἀπωλείας εἰς βάθος πεπτωκότας, τὸν Χριστὸν κυήσασα ἀγνή, ἐξ ἀκράντων λαγόνων Σου, τοῦτον νῦν ὡς παρρησίαν κεκτημένη, ἰκέτευε λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους.

Ἦδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μόνα ποθήσας τοῖς βροτῶν ὀφθαλμοῖς τὰ ἀόρατα, πρὸς ἃ τρίβοις δεξιαῖς ἀνεπιστρόφους διώδευσας ἔχων ὀδηγοῦσάν σε, θείαν ἀντίληψιν.

Ἁγίων βίους ἐμιμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς ἐκτήσω Πάτερ Ἀλέξανδρε, οἶκος Θείου Πνεύματος ἀναδεικνύμενος.

Θεοτοκίου.

Τὸν τῆς Τριάδος ἀπεκύησας ἓνα πανάμωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακία τοῦ ὄφεως τοῦ πολεμήτορος.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Πολύφωτος ἀστήρ, δαδουχία θαυμάτων, καὶ ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν Λέσβον, Ἀλέξανδρε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μητέρα Σε Θεοῦ, προκατήγγειλαν Κόρη, ἐσμὸς τῶν Προφητῶν, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ κόσμῳ ἐκήρυξαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἀνυμνοῦντές Σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ἀεὶ ὀνομάζομεν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Οὐκ ἡλάττωται σὴ λάρναξ ὕδωρ βλύζουσα ἅγιον, καὶ τοῖς θλιβομένοις ἅμα, τῖς νοσοῦσι τῷ σώματι, ἀπαλλαγὴν καὶ ὑγίαν θεία χάριτι, τοῖς προστρέχουσι, παρεχομένοις ἐκάστοτε.

Ἵπανοίγων τὴν καρδίαν συμπαθῶς Πάτερ ἔνδοξε, πενομένοις πλοῦτος καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νόμον θεῖον καταγγέλων ἀνομοῦντας ἐπέστρεψας, καὶ πιεῖν προθύμως πόμα μαρτυρίου ὑπέδειξας, μεθ' ὧν εἰς θείας ἐπαύλεις κατεσκήνωσας, ἐντροφῶν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς παναοίδιμε.

Θεοτοκίου.

Ῥαθυμία συσχεθέντα καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἁμαρτία δουλεύοντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἢ κυήσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

Ἦδη ε'. Σὸ Κύριέ μου φῶς.

Ὡς θεῖος γεωργός, ἐν χερσωθείσαις ψυχαῖς, ἔρριψας ὡς σπόρος τὸν θεῖον λόγον, γεωργεῖν σωτηρίας παρασκευάσας νοήματα.

Δοχεῖον πεφυκώς, θεῖου Πνεύματος Ὅσιε, ὀκλοῦντα πνεύματα φυγαδεύειν, καὶ νοσοῦντων ἄμισθος θεράπων γενόμενος.

Πηγὴ θαυματουργός, τοῖς πιστοῖς ἐγνώσθη ὁ τάφος σου, καὶ ἄμισθον ἰατροεῖον τοῖς νοσοῦσι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγουσι.

Θεοτοκίον.

Ἐχθρῶν ἀναγωγῆς, καὶ βαρβάρων προσβολῆς ἄκραντε, τοὺς κεκτημένους Σε ρῦσαι πρεσβείαν ὑπέρμαχον, καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν.

Ἦδη σι'. Ἦλθου εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας ὡς ἴδρυτο ἀκλόνητος, θεῖω σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος ἱερώτατε φθάσας, καθεῖλες τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις, χάριτι τὴν καρδίαν κρατυνούμενος.

Λειμῶν εὐανθῆς σοφὴ ὠράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη τῶν θαυμάτων τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς, ἱερὲ Ἀλέξανδρε ἱεροπρεπῶς προβαλλόμενος.

Θεοτοκίου.

Ἁγία Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου ἣν ὁ ἐχθρὸς δολίως, κατεσπίλωσε τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ δυσωποῦσα, ὕψωσον καὶ τῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Κουτάκιου. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμέν σε ὕμνοις, ἔλαμψας, τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἅπαντας, ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος, Ἀλέξανδρε θεοφόρε, καίροις πάντων τῶν ἀσκητῶν ἢ κρηπίς.

Ὁ Οἶκος.

Θείων ἐνταλμάτων ἐραστής γενόμενος, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου ἀποταξαμένοις· ταῖς παννυχίσι γὰρ προσκαρτερῶν προσευχαῖς, καὶ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν σάρκα καθυποτάξας τῷ πνεύματι, τοῖς νοεροῖς τοῦ πνεύματος πτέρυξιν οὐρανοφόρος ἐγένετο· διὸ ἄνωθεν φωτισμῷ ἀμειβόμενος, τὴν νῆσον Λέσβον ἐφώτισε. Τὴν μνήμην οὖν τῶν ἀγώνων αὐτοῦ ἐν ἐγκωμίοις γεραίροντες, χάριν δὲ καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ ἐξαιτούμενοι, εὐλαβῶς βοῶμεν αὐτῷ· καίροις πάντων τῶν ἀσκητῶν ἢ κρηπίς.

Συναξάριον.

*Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου,
ἐπισκόπου Μηθύμνης, ἐνὸς ἐκ τῶν Πατέρων τῆς Α΄
Οἰκουμενικῆς Συνόδου.*

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Λαὸς ὁ σύμπας εὐφημεῖ τὴν σὴν πανίερον μνήμην,
καὶ καρμοσύνως ἐκβοᾷ τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος
ψάλλοντες· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ δοξάσας τοὺς Ἁγίους
Σου εἰς αἰῶνας.

Ἦνθισας μάκαρ εὐπρεπῶς, ῥόδον ἐν τῇ Λέσβῳ
καθάπερ, καὶ ἔλαμψας εἴαπερ ἀστήρ, καὶ ὡς ἥλιος
ἔφανασι ἅπασι μελωδοῦσι καὶ ψάλλουσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Στήσας τοὺς πόδας σου σοφὲ ἐπὶ ὄρους τῆς Λέσβου
γενναίως, καὶ πρὸς τὰ ὕψη ἐνορῶν ὡς Μωϋσῆς
προσωμίλεις τῷ Κτίστη σου, ἀγωνίαις καὶ δάκρυσιν
ἀνεβόας· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Παῦσον τὰ κύματα ἀγνή τῆς βεβυθισμένης ψυχῆς
μου, καὶ καταπράϋνον αὐτῆς λογισμὸν τῶν ἀθέσμων
μου πράξεων, εὐχαρίστως κραυγάζω Σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατερῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἠδοναῖς ἀπενύσταξας, ἐγρηγόρει δέ,
μᾶλλον δὲ παρέδραμες νύκτα τοῦ βίου Ὅσιε, καὶ

κοιμίσας τὰ πάθη σαρκός, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας
εὐθέως κατήνησας.

Ίατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων
λειψάνων σου, ἦν καὶ κυκλοῦντες μέλψωμεν·
ιερῶτατε Πάτερ, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Μοναζόντων ἐδείχθης ὁμόσκηνος, καὶ Δικαίων
συνόμιλος Ὅσιε, ζήσας βίον θεάρεστον, σὺν αὐτοῖς τῇ
Τριάδι μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ίερεῖς καὶ λαὸς εὐλογοῦσί Σε, παντευλόγητε Κόρη
πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας στεφανώσασαν,
πίστει τοὺς μελωδοῦντας.

Ῥδὴ θ'. Εἶσα μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Ίδύ σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντι Πάτερ θεόφρον Ίεράρχα, οὐράνια
ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόποι φωταυγεῖς σὲ
ἐδέξαντο, ἀγιωσύνη διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς θεῖος ἱερεὺς, ὡς ἄριστος
ποιμενάρχης, καὶ ὡς φωστήρ Μυτιλήνης καθωράθης,
ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς μεμακάρισαι, καὶ Ἁγίων
χοροῖς συνηρίθμησαι, πᾶσιν Ἁγίοις συναγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου
τηλαυγέστερον φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα
πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος τῶν παθῶν
ἐκδιώκουσα, ᾧ ιερῶτατε Ἀλέξανδρε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἢ Σὴ πανάμωμε Θεοτόκε, μήτρα γέγονεν, ᾧ φωτιζόμενοι τοῦ σκοτοῦς λυτρούμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές Σε, καὶ πόθῳ ἀληθῆ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς βλαβερὰν ἐξέφυγας, καὶ ταῖς νηστείαις τὴν σάρκα, μαράνας ἀνακαινίζεις, εἰς ἀετοῦ νεότητα, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, ποιμεναρχῶν ἢ ἀκρότης· Ἀλέξανδρε Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς Σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀνδρέᾳ τε, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων, καὶ γὰρ ἰσχύεις ὡς θέλεις.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, ἐτήσιον τελοῦντες φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ μεταστάσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ. (Δίς)

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη Πάτερ ἐπέλαμψε, τὰς τῶν πιστῶν καρδίας, κατευφραίνουσα πάντων, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἐκδυσώπει ἐκάστοτε, ἵνα

ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ συμφορῶν, οἱ τιμῶντές σε Ἀλέξανδρε.

Ἐκ τοῦ ἁγίου σου τάφου Πάτερ Ἀλέξανδρε, ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως, τοῖς πίσει προσιούσιν οὕτω κάμοῦ, τὰς ἀσθενείας ἐπίσκεψαι, καὶ τῷ Θεῷ ἱκετεύων ὑπὲρ ἐμοῦ, ἴλεων τοῦτον ἀπέργασαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσπε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καὶ νῦν Πατὴρ ἡμῶν θεοφόρε Ἀλέξανδρε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίου

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρως, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

